

Őseink útjain a testvértelepülésünkig

HAT-KP-1-2023/1-000956

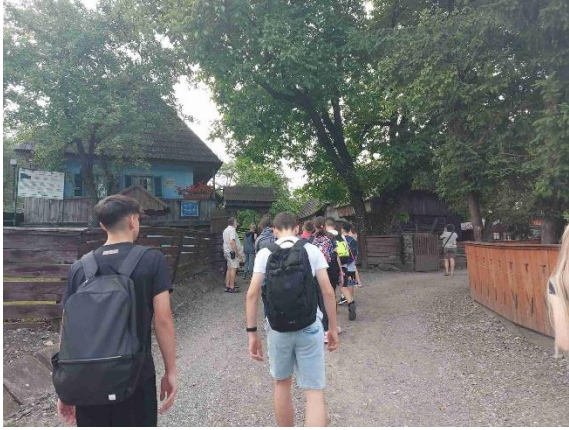
(2024. 06. 24 – 06. 29.)

SZAKMAI BESZÁMOLÓ

1. nap (2024. 06. 24.): Reggel 6 órakor indultunk el Szentgálról. A 7-es, M0-ás, M3-as, M35-ös utakon közelítettük meg a román határállomást (Bors). Ezután Nagyvárad, Kolozsvár, Torda mellett elhaladva jutottunk el Farkaslakára, ottani idő szerint 18.00 óra körül. Szállásadóink finom vacsorával készültek. Vacsora után kiosztottuk a szobákat, majd a gyerekek beköltöztek. Estig feltérképeztük a terepet, a fiúk még focizni is kimentek a szomszédos pályára.

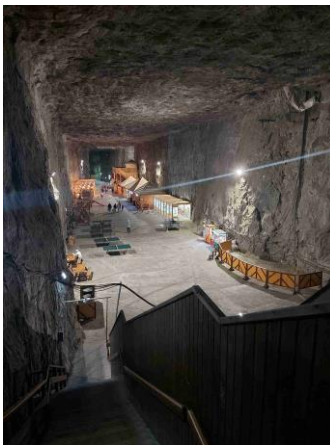

2. nap (2024. 06. 25.): Reggeli után 9 órára elsétáltunk a Tamási Áron Emlékházba, amelynek megtekintése után átsétáltunk Tamási Áron síremlékéhez. 11 órára vártak bennünket a Jakab Gyümölcsfeldolgozóba, ahol szörpöket, lekvárokat kóstolhattak a gyerekek, valamint bemutatták nekünk a zöldség- és gyümölcsfeldolgozás folyamatát. Ezután átbuszoztunk Szejkefürdőre, ahol megnéztük a Mini Erdély Parkot és a székelykapusort az Orbán Balázs Emlékművel. Később átutaztunk Székelyudvarhelyre. Itt adtunk egy 1 órás szabadidőt a gyerekeknek, akik 3-4 fős csoportokban barangoltak a fő tér környékén. Szállásadónk felajánlotta, hogy megmutatja nekünk Farkaslaka határában a boksaégetést. Éltünk a lehetőséggel. Utána vacsoráztunk, majd közös foglalkozást tartottunk. Sajnos a farkaslaki táncosok nem jöttek el, de átjött egy 11 éves kislány, aki bukovinai népdalokat énekelt nekünk. Elkészítettük koszorúnkat és magyar zászlóinkat is.

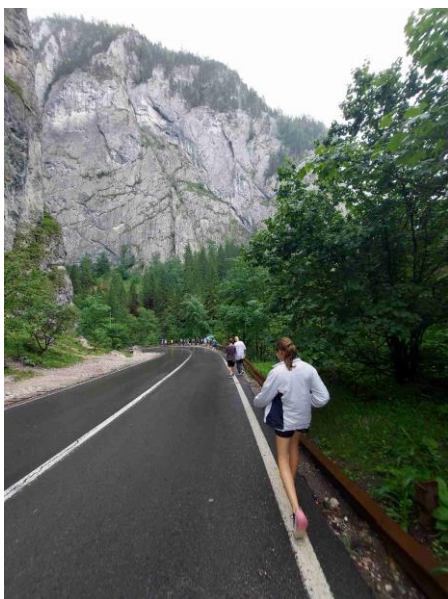
3. nap (2024. 06. 26.): Reggeli után elutaztunk Körispatakra, a Szalmakalap Múzeumba. Itt megmutatták nekünk helyi asszonyok a szalmafonás művészetét, ajándékba kaptunk könyvjelzőket és egy Singer-varrógépen megvarrt magyar-székely szalagos minikalapot is. Felpróbálhattunk különböző méretű kalapokat is. Útunk ezután Bözödújfalura vezetett, ahol megnéztük az emlékparkot és az elsüllyeszett falu területén álló víztározót. Szovátán a Medvetó környékét jártuk be, ettünk kürtőskalácsot, fagyit és fánkot. Parajdon leereszkedtünk a sóbányába, itt egy óra szabadidőt adtunk a gyerekeknek. A nap utolsó programja késő délután Korond bejárása volt. Itt közösen megtekintettük Józsa János műhelyét, boltjában vásároltunk is. Vacsora után közös sportos programot csináltunk a gyerekeknek.

4. nap (2024. 06. 27.): Reggeli után összecsomagoltunk, és a Bucsin-tetőn keresztül jutottunk át Gyergyószárhegyre, ahol megtekintettük a Lázár-kastélyt. Továbbhaladva Gyergyószentmiklóson egy óra szabadidőt hagytunk a gyerekeknek a főtéren. A Gyilkos-tónál sokáig csodáltuk a tavat, itt is a kürtőskalács volt a legnépszerűbb csemege. A Békás-szoros volt sokak legnépszerűbb programja: ahogy leszálltunk a buszról, szakadt a nyakunkba az eső, meneteltünk a csodálatos magaslatok alatt, a zúgó Békás-patak mellett a következő megállóhelyig. Tovább folytatva utunkat, Mádéfalván álltunk meg, a "veszedelem" emlékművénél. Itt helyeztük el koszorúnkat, a székely mészárlásra emlékezve. Utolsó programunk aznap a csíksomlyói kegytemplom megtekintése volt. Onnan már következő szálláshelyünkre, a torjai Gyöngyvirág Panzióba utaztunk. Itt elfoglaltuk szállásunkat, majd vacsoráztunk. A nap végét a panzió sportudvarán töltöttük.

5. nap (2024. 06. 28.): Reggelink elfogyasztása után átutaztunk a közeli Kézdiszentlélekre, amely Szentgál testvértelepülése. Itt, a kultúrházban fogadott bennünket a település polgármestere, Balogh Tibor, aki elmesélte a település múltját és jelenét. Megérkeztek testvértelepülésünk 7. osztályos diákjai és tanárai is, akik rövid bemutatkozás után rövid túrára

invitáltak bennünket: megmásztuk a közelben lévő szakrális helyet, híres zarándokhelyet, a Perkőt. Itt, a hegy tetején a kézdiszentléleki pedagógusok közös ismerkedős játékokra invitáltak bennünket. Ezután elsétáltunk Kézdiszentlélek erődtemplomába, ahol a helyi római katolikus plébános rövid imádság után elmesélte a templom történetét. Ezután a kultúrházban már terített asztal várt ránk: a kézdiszentlélekiek ebéddel vendégeltek meg bennünket. Délután még elutaztunk a prázsmári erődtemplomba, majd a gyerekek Sepsiszentgyörgyön még kaptak egy órányi szabadidőt. Mikor visszaértünk Torjára, annak határában, a világ legnagyobb székelykapuja előtt készítettünk még egy közös képet a gyerekek által készített magyar zászlóinkkal. Vacsorára igazi erdélyi ételeket kaptunk aznap: tárkonyos pityókaleves, túrós puliszka, fánk. Vacsora után játszottunk az udvaron és készültünk a másnapi hazautazásra.

6. nap (2024. 06. 29.): Reggel 7 órakor elindultunk Torjáról. Sajnos, a Tordai-hasadékot ki kellett hagynunk a programjaink közül, mert éppen akkor elkezdett esni az eső, így azt csak a buszból tekinthettük meg. Nagylaknál léptük át a határt, este 20 és 21 óra között érkeztünk meg Szentgálra.

